

उद्विजितुम्, उद्वेजयितुम्, उद्विविजिषितुम्, उद्वेविजितुम्;
उद्वेक्तिः, उद्वेजना, विविजिषा, वेविजा;
उद्वेजनम्, उद्वेजनम्, उद्विविजिषणम्, वेविजनम्;
विजित्वा, वेजयित्वा, विविजिषित्वा, वेविजित्वा;
उद्वेज्य, उद्वेज्य, उद्विविजिष्य, उद्वेविज्य;

वेजम् २, } वेजम् २, } विविजिषम् २, } वेविजम् २; }
वेजित्वा २, } वेजयित्वा २, } विविजिषित्वा २, } वेविजित्वा २. }

(1599) “ओ विजी भयचलनयोः”

(VII-रुधादिः-1460. सक. सेट्. पर.)

‘वेवेक्तीति पृथग्भावे विवेक्ते च भये पुनः ।

विनक्ति विजते.....।’ (श्लो. 61-62) इति देवः ।

वेजकः-जिका, वेजकः-जिका, विविजिषकः-षिका, वेविजकः-जिका;

विजिता-त्री, वेजयिता-त्री, विविजिषिता-त्री, वेविजिता-त्री;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि अव्यवहितपूर्वलिखिततौदादिकधातुवत् (1598)

ज्ञेयानि । शतरि, अस्य धातोः रुधादित्वात् श्मि ‘श्मसोरल्लोपः’ (6-4-111)

इत्यकारलोपे श्चुत्वे च—उद्विज्जन्-ती इति । ण्यन्तात् वृचि-^Bउद्वेजयिता-त्री,

क्त्वायाम्-²विजित्वा इति च विशेषः ।

(1600) “विट शब्दे” (I-भ्वादिः-316. अक. सेट्. पर.)

‘—आक्रोशे स्वप्ने’ इति वोपदेवः । अत्र ‘पिट’ इति क्षीरस्वामी ।

‘अर्थमेदाद् द्विः पाठः’ इति चाह ।

वेटकः-टिका, वेटकः-टिका, विवेटिषकः-विविटिषकः-षिका, वेविटकः-टिका;

1. ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इति कित्वनिषेधं बाधित्वा ‘विज इट्’ (1-2-2) इति नित्यं कित्वम् ।

2. क्त्वाप्रत्यये, ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इत्यकित्वेऽपि ‘विज इट्’ (1-2-2) इति कित्वाच्च गुणः ।

A. ‘नाऽयमुद्विजितुं कालः स्वामिकार्याद् भवादृशाम् ।’ भ. का. 7-92.

B. ‘अत्यर्थमुद्वेजयिता परेषां नाम्नापि तस्यैव स नन्दकोऽभूत् ॥’ शि. व. ३-19,